

רעפ 5649/24 - אורי נבו נ' מדינת ישראל

רע"פ 5649/24 - אורי נבו נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 5649/24

אורי נבו

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[11.07.2024]

כבוד השופט י' אלרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו ב-ע"פ 46951-03-24 מיום 27.5.2024 שניתן על-ידי השופט עמית ר' בן-יוסף, השופט עמית א' הימן והשופטת א' מור-אל החלטה

1. בבקשת רשות הערעור שלפניי, המערער משיג על הרשעתו בשתי עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 293(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי הכרעת הדין, המבקש, עורך-דין במקצועו, נטל לעצמו כספים שהחזיק בנאמנות עבור שני מתלוננים שהיו לקוחותיו בעבר, בסך כולל של כ-400,000 ש"ח. בגין האמור, נגזרו עליו 21 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

2. בפי המבקש, טענות שונות אשר מכוחן מבוקש כי פסק דינו של בית משפט השלום יבוטל. בכלל זאת, המבקש סבור כי בית משפט השלום שגה בקביעותיו העובדתיות וכך גם שגה ביישום הדין בעניינו. עוד מלין המבקש על ניהול ההליך בבית משפט השלום, אשר לא איפשר לו, לטענתו, לזמן עדי הגנה ואף לא העמיד לטובתו סניגור חדש. בנוסף טען המבקש כי יש לבטל את כתב האישום בשל אכיפה בררנית "ממניעים פסולים", כלשונו, לנוכח שיהיו רב בהגשת כתב האישום ולאור קרבה בין חוקרי המשטרה לבין אחד המתלוננים. לחלופין, נטען כי העונש שנגזר על המבקש מחמיר עמו ואינו מתחשב כנדרש בנסיבותיו האישיות ובמצבו הרפואי.

3. דין הבקשה להידחות, משאינה מעוררת סוגיה משפטית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, וכי אין המדובר בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 624/24 גולדרינג נ' גולדרינג, פסקה 4 (6.5.2024)). חלק נכבד מטענות המבקש נסוב על ממצאי עובדה ומהימנות, אשר אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים מעין אלו, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 1591/24 נחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.4.2024)).

4. אשר לטענות המבקש במישור הדיוני. בית משפט השלום התייחס בהרחבה להתנהלותו של המבקש, אשר בחר שלא להעיד במשפטו-שלו, שלא לזמן עדי הגנה מטעמו ואשר הובילה לשפל באמון שבינו לבין בא-כוחו, עד כי שוחרר מייצוג. בשל כך, תוארה התנהלותו בתור "דחיינית" בצורה קיצונית" שנשמכה על אמתלות שונות ולא מבוססות. מובן אפוא כי גם ביחס לטענותיו במישור זה - אין לו להלין אלא על עצמו (ראו והשוו: רע"פ 8862/21 מסארוה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.12.2021)). אף אין ממש בטענות המבקש באשר להתנהלות גורמי החקירה והסנגוריה הציבורית וביחס להגשת כתב האישום בעניינו. גם טענות אלו נדונו ונדחו בכובד ראש בבית משפט השלום, תוך שנקבע כי "לא נמצא כל בסיס ראיתי להתנהלות בעייתית" של חוקרי המשטרה, וכי השיהוי בעניינו אינו מצדיק ביטול כתב האישום.

5. לבסוף, באשר לטענות המבקש בדבר העונש שנגזר עליו, העונש אינו סוטה באופן מהותי ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 72/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (16.4.2024)). בית משפט השלום שקלל בגזר דינו את חומרת מעשיו של המבקש, ואף נתן משקל לנסיבותיו האישיות ולמצבו הרפואי כדבעי, ואיני רואה להתערב בכך. אשר על כן, הבקשה נדחית; ממילא מתיירת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. לנוכח נסיבות המקרה והטענות שפורטו בבקשה, לא ראיתי מקום להורות על מינוי סניגור למבקש. ניתנה היום, ה' בתמוז התשפ"ד (11.7.2024).